

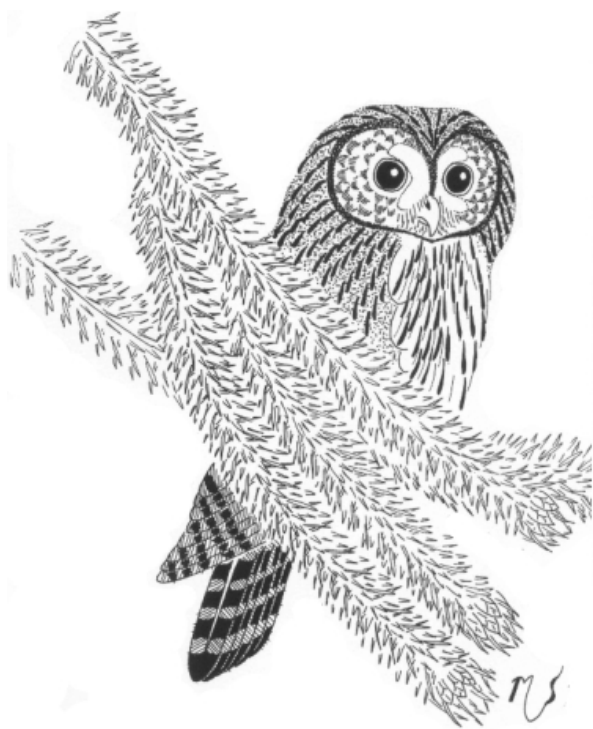

Prečo sova Polnočníčka lieta lesom ticho ako tieň

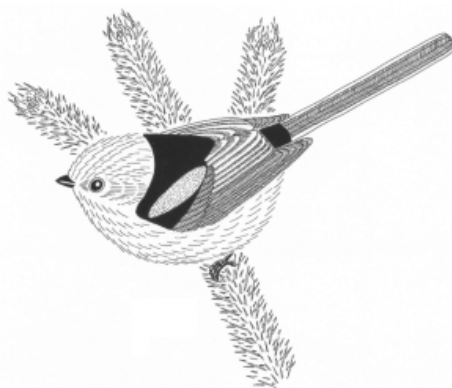
Text a perokresby: Miroslav SANIGA

Domovom sov sú lesné zátišia. Prababička Príroda im predurčila, že pod klenbou lesa budú poletovať len v noci. Keď sa v zátišiach dolinky Olinky začne deň, musia sa odobrať do svojich úkrytov v búrľavinách, kde odpoívajú a driemu. Rozhodla tak na žiadosť drobných vtáčikov, ktoré sa sov veľmi obávajú.

Keď raz sova Polnočníčka v dolinke Olinke ešte driemala v dutine strýka Buka, prihovorila sa jej mlynárka Šárka: - *Sova Polnočníčka, prezrad' mi, prečo ťa vôbec nepočuť keď poletuješ okolo stromov? To keď vyletí niekde od paprade hlucháň Ostrosluch, ten narobí v lese toľko hrmotu, že sa všetky živé stvorenia naľakajú.*

Sova Polnočníčka - sova lesná

Mlynárka Šárka - mlynárka dlhochvostá

- *Prababička Príroda mi prikázala lietať len v noci.* - začala s vysvetľovaním sova Polnočníčka. - *Vtedy totiž panuje v lesných zátišiach ticho a pokoj. I ja sa musím správať nenápadne. Musím poletovať pomedzi koruny stromov ticho ako tieň. Lietam tak preto, aby som mohla prekvapiť myšky, na ktoré poľujem. Keby som poletovala hlučne, začuli by ma a*

NA TÚRU S NATUROU

hneď by sa predou mnou poukryvali do svojich podzemných skrýš. Ja však letím povetrím a keď sa ponad ne mihne môj tieň, vystrašia sa, zmeravejú akoby skameneli. No a potom nejakú prekvapenú myšičku už ľahko chytím.

- Ale prečo lietaš tak potichu a hlucháň presne naopak, tak hlučne? - pýtala sa ďalej zvedavá mlynárka Šárka.

- Už som pri tom, len vydrž, - odvetila sova Polnočníčka. - Za to, že lietam tak ticho, vďaka svojmu jemnému periu. No a na hrane krídla mám pierka ešte jemnejšie rozstrapkané, čo mi umožňuje lietať celkom nehlučne. Hlucháňa Ostroslucha, ba ani iné vtáčiky, ktoré poletujú lesným zátiším dolinky Olinky, neobdarila prababička Príroda takýmto zvláštnym perím. Už len lelek Pleskáčik má odev z podobne jemného peria ako my sovy. On však poletuje lesom spoločne s nami.

Po krátkom klebetení sa sova Polnočníčka musela pobrat' do svojej búľaviny v podnájme strýka Buka. Deň už preberal moc od noci a ju začínali páliť oči. Schovala sa preto do svojej skrýše, kde je počas celého dňa jej obľúbená tma.

